

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/59/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716210615
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3716210615.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v konaní o rozvod manželstva navrhovateľa (manžela) Q., právne zastúpeného Q., a V., právne zastúpenej Q., a úpravy pomerov rodičov k mal. C. bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny W., na čas po rozvode, na odvolanie navrhovateľa (manžela) proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. júla 2017, č.k. 3P/86/2016-65, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd manželstvo navrhovateľa a manželky navrhovateľa rozviedol. Maloletého C. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude vychovávať, zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého C. sumou 70 eur mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého, od právoplatnosti rozsudku o rozvode. Styk otca s maloletým C. neupravil. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že účastníci sú manželia, z ktorého manželstva pochádzajú tri plnoleté deti a maloletý C.. Z výsluchu manželky navrhovateľa, ako aj zo skutočností, že navrhovateľ je od XX.XX.XXXX vo výkone väzby, resp. výkone trestu odňatia slobody, mal za ozrejmené, že manželia už dlhodobo od konca roku 2015 žijú oddelene. Manželka navrhovateľa do októbra 2016 bývala u svojich rodičov, následne sa v októbri 2016 vrátila domov do B.. Navrhovateľ odvtedy začal bývať u svojich rodičov s tým, že XX.XX.XXXX bol vzatý do väzby. Rovnako dlhú dobu sa manželia spolu intímne nestýkajú. Navrhovateľ napriek tomu, že nežil s manželkou v spoločnej domácnosti, dával jej financie, o čom svedčia potvrdenia o prevzatí súm 400 eur dňa 06.05.2016, 200 eur dňa 08.06.2016 a 300 eur dňa 02.09.2016 zo strany manželky. Podľa názoru súdu prvej inštancie, príčinou rozvratu manželstva je agresívne správanie navrhovateľa voči manželke v čase, keď bol pod vplyvom alkoholu, čo vyústilo k tomu, že bol za trestný čin, ktorý dlhodobo páchal voči manželke a svojim deťom, odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Napriek tomu, že manželka navrhovateľa deklaruje svoj úmysel zotrvať v manželskom zväzku s navrhovateľom, lebo si myslí, že obnovia manželské spolužitie po tom, ako bude prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, že mu bude pomáhať, súd prvej inštancie mal z opakovaných vyjadrení navrhovateľa za zrejmé, že on uvedené odmieta s tým, že chce dožiť svoj život bez manželky. Súd prvej inštancie skúmal vážnosť rozvratu manželstva účastníkov berúc do úvahy najmä ich vzájomný vzťah, doterajšie spolužitie, ako aj dĺžku trvania a intenzitu rozvratu vzťahov medzi nimi. Pre zásadné stanovisko navrhovateľa k rozvodu manželstva mal za to, že nie je predpoklad na jeho obnovenie. Pokiaľ manželka navrhovateľa uviedla, že s rozvodom nesúhlasí

preto, lebo majú ešte dve študujúce deti, o ktoré je potrebné sa starať, že nemá peniaze na vyplatenie navrhovateľa z rodinného domu, rozvod manželstva si neželá ani rodina, súd prvej inštancie uviedol, že toto nie je dôvodom na zamietnutie návrhu na rozvod manželstva. Vzhľadom k tomu, že manželstvo si neplní svoje základné funkcie, manželia už dlhšiu dobu nežijú ako rodina, navrhovateľ opakovane a rezolútne odmieta žiť v manželstve so svojou manželkou, súd prvej inštancie manželstvo navrhovateľa a jeho manželky rozviedol. Pokiaľ manželka navrhovateľa navrhovala opätovne vypočuť navrhovateľa a vykonať listinný dôkaz - znalecký posudok znalca z odboru psychiatria, súd prvej inštancie tieto dôkazy nevykonal. Dôvodil, že výsluchom chcela manželka navrhovateľa preukázať skutočnosti nepodstatné pre rozhodnutie. Skutočnosť, že navrhovateľ je alkoholik, nebola medzi účastníkmi sporná. Zistenie, aká osobnosť je navrhovateľ, aká je jeho osobná anamnéza a psychické poruchy by nič nezmenilo na rozhodnutí súdu. Konštatoval, že navrhovateľ odmieta žiť so svojou manželkou, odmieta jej prípadnú pomoc po tom, ako bude prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Dôvodil, že nie je predmetom konania o rozvod manželstva vysvetľovať manželovi, aký možný dopad bude mať na manželov v budúcnosti rozhodnutie o rozvode ich manželstva. Výsluch navrhovateľa nepovažoval za potrebné opätovne uskutočniť ani za účelom preukazovania toho, či navrhovateľ je, alebo nie je schopný rozprávať. V tejto súvislosti uviedol, že zo zápisnice pred dožiadaným Okresným súdom Žilina zo dňa 08.06.2017 jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ sa osobne dostavil pred súd, ktorý zistil, že navrhovateľ nie je schopný verbálne komunikovať. Súd prvej inštancie uviedol, že nemá dôvod pochybovať o správnosti obsahu zápisnice o výsluchu, z ktorej tiež vyplýva, že písomné vyjadrenie k otázkam predložil účastníkom konania navrhovateľ. V súvislosti s týmto písomným vyjadrením súd prvej inštancie uviedol, že manželka navrhovateľa sama uviedla, že sa jedná o pismo navrhovateľa, preto nebol dôvod pochybovať o tom, kto toto písomné vyjadrenie písal. Nakoľko z manželstva účastníkov pochádza maloletý C., súd prvej inštancie upravil zároveň i pomery manželov k ich maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Maloletého C. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matke. Maloletý C. vyjadril vôľu zostať s matkou, ktorá s týmto súhlasila a navrhovateľ rovnako takýto návrh podal. Keďže ani jeden z rodičov úpravu styku otca s maloletým nežiadal, súd prvej inštancie súd otca s mal. C. neupravil. Vyživovaciu povinnosť k maloletému určil otcovi vo výške 70 eur, a to aj napriek tej skutočnosti, že navrhovateľ - otec je t.č. vo výkone trestu odňatia slobody, kde nepracuje. Pri určení výživného vychádzal z majetkových a zárobkových pomerov otca, ktorý je invalidný dôchodca a od 1/2017 poberá invalidný dôchodok vo výške 426,80 eur. Rovnako vychádzal aj z odôvodnených potrieb maloletého C., pričom prihliadol i na osobnú starostlivosť matky. Pokiaľ sociálna poisťovňa zráža navrhovateľovi z dôchodku sumu 198,09 eur na náhradu trov výkonu trestu odňatia slobody, na tento výdavok súd prvej inštancie neprihliadal s odôvodnením, že ak by navrhovateľ nebol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody, takýto výdavok by mu nevznikol a bolo by v jeho možnostiach a schopnostiach výživné na maloleté dieťa v určenej výške platiť. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie manželka navrhovateľa. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Poukazovala na tú skutočnosť, že s navrhovateľom vychovávajú štyri deti. Stav, ktorý nastal, vznikol v dôsledku nadmerného požívania alkoholu zo strany navrhovateľa. Musela mu byť nariadená ústavná protialkoholická liečba rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 23To/116/2016, ktorá liečba sa má vykonávať počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v trvaní 6 rokov. Jej záujmom nebolo, aby navrhovateľovi bol uložený trest odňatia slobody v uvedenej výške (6 rokov). Na súde žiadala pre navrhovateľa podmienku, čomu vyhovené nebolo. Odvolanie podal prokurátor a trest bol navrhovateľovi uložený v zmysle zákona odvolacím súdom. Nesúhlasila s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, že rozvrat manželstva je trvalý a nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia, že manželstvo neplní svoje základné funkcie a manželia dlhšiu dobu v podstate nežijú ako manželia. Rozhodnutie považuje za arbitrárne. Poukázala na to, že navrhovateľ spáchal závažnú trestnú činnosť, a to zločin týrania blízkej osoby, ktoré konanie mu odpustila. V záujme generálnej prevencie, ako konštatoval aj odvolací súd, v trestnej veci musel byť navrhovateľovi uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Uviedla, že spolu s deťmi predpokladá, že sa navrhovateľ vylieči a starobu dožijú ako manželia. Súdu prvej inštancie vytýkala, že neskúmal mieru vzájomnej odkázanosti a možnosť poskytovania osobnej, mravnej a materiálnej pomoci. Uviedla, že najmä u dlhodobých manželstiev treba zohľadniť skutočnosť, že manželia nadobudli spoločne rodinný dom a v prípade rozvodu by nasledoval žalobný návrh na vyporiadanie BSM, pričom by nebolo v jej možnostiach a schopnostiach vyplatiť navrhovateľa, a tým by bola poškodená v značnej miere rodina, t.j. deti. Zdôrazňovala, že navrhovateľ už kvalifikovaným spôsobom previedol všetky pozemky na svojho brata C. T., a to darovacou zmluvou na Správe katastra W. A. dňa 23.01.2017 pod č. V XXXX/XX, o čom svedčí LV č. XXXX pre k.ú. B.. Otázky,

ktoré chcela navrhovateľovi položiť pri jeho opätovnom výsluchu, sa mali týkať ich manželstva, ktoré je dlhodobé od roku XXXX s tým, že vychovávajú 4 deti a stav, ktorý nastal vznikol práve v dôsledku nadmerného požívania alkoholu zo strany navrhovateľa.

3. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku. Uviedol, že odvolanie manželky považuje za účelové, čo vyplýva aj z prednesu jej právneho zástupcu, ktorý sa na pojednávaní vyjadril, že v prípade rozvodu, nedostala by manželka ani vdovský dôchodok. Trval na tom, že nechce s manželkou naďalej žiť. Táto sa na jednej strane nechce s navrhovateľom rozviesť a na druhej strane podáva na neho jedno trestné oznámenie za druhým. Vyjadril presvedčenie, že všetko jej konanie je zamerané na to, že dúfa, že ako onkologický pacient jej úmyselné prietahy neprežije. Uviedol, že manželka vie, že v spoločnej domácnosti nežili už dlhšiu dobu a pre neho nie je mysliteľný návrat späť. Voči manželke cíti odpor, jej tvrdenia, že by mohli spoločne dožiť svoj život, považuje za absurdné. Spoločné deti mu odcudzila tak, že s ním nekomunikujú. Nie je ochotný znášať jej neustále klamstvá a účelové manipulácie. Vzhľadom na svoj zdravotný stav chce život dožiť v pokoji, nechce sa neustále obávať, z čoho ho manželka obviní a v žiadnom prípade nestojí o jej „pomoc“. Poukázal na to, že počas celého konania manželka argumentovala majetkovými záležitosťami, vdovským dôchodkom, prevodmi majetku a podobne, pričom pre neho nie sú majetkové záležitosti dôležité. Za dôležité považuje dožiť svoj život v pokoji, bez strachu z toho, čo na neho manželka vymyslí. Vyjadril presvedčenie, že nikto ho nemôže nútiť k tomu, aby svoj život dožíval so ženou, s ktorou nie je ochotný byť spolu v jednej miestnosti, ak nemusí.

4. Manželka navrhovateľa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľa uviedla, že verí v nápravu navrhovateľa s tým, že vo výkone trestu pri ústavnej protialkoholicknej liečbe si odvykne od alkoholu a starobu by mohli dožiť v pokoji. Poukazovala na to, že s navrhovateľom majú spolu 4 deti, bol mu odobratý vodičský preukaz z dôvodu požitia alkoholu, uložená mu bola pokuta v sume 816 eur, ktorú žiadal povoliť splácať na splátky pre zlú finančnú situáciu, keďže prostriedky minul na alkohol. Predkladala potvrdenie zo psychiatrického kontrolného vyšetrenia ohľadne protialkoholicknej liečby, kde v roku 2006 a 2009 bola konštatovaná závislosť navrhovateľa na alkohole, lekársky posudok zo dňa 04.03.2014 V. A. A., v ktorom je uvedené, že navrhovateľ sa dostavil na vyšetrenie v sprievode manželky v súvislosti so zhubným nádorom hrtanu a lymfatických uzlín v onkologickej liečbe. Trvala na tom, že navrhovateľ sa závažným spôsobom dopustil zločinu voči nej a deťom, za čo mu bol uložený trest v trvaní 6 rokov a nariadená ústavná protialkoholická liečba. Mala za to, že navrhovateľ sa jej deťom chce pomstiť práve tým, že sa rozvedie a požiada o vyporiadanie BSM. Svojmu bratovi daroval svoje spoluvlastnícke podiely v nehnuteľnostiach, zostal mu len majetok v BSM, ktorý nemôže previesť na inú osobu bez jej súhlasu. Plnoletý syn sa pritom musí domáhať výživného, nakoľko navrhovateľ tvrdí, že nemá prostriedky a zbavuje sa majetku. Vyjadrila presvedčenie, že odvolací súd prihliadne na ich dlhoročné manželstvo, na jej útrapy v manželstve a napadnutý rozsudok zmení, návrh na rozvod zamietne, pretože navrhovateľ nemá dôvod na rozvod. Z jeho strany ide o pomstu voči manželke a deťom za to, že bol odsúdený. Zastávala názor, že jej požiadavka, aby manželstvo nebolo rozvedené, je nielen v jej záujme, ale aj v záujme detí, s poukazom na to, aby neprišli o strechu nad hlavou, ktoré skutočnosti súd prvej inštancie nevzal do úvahy.

5. Navrhovateľ v následnom vyjadrení naďalej trval na tom, že manželka sa snaží docieľiť prietahy v konaní. Poukazoval na to, že na jednej strane uvádza, že mala obavy o svoj život (hoci, ako vyplynulo z vedených trestných konaní, ju a ani deti nikdy fyzicky neohrozil), avšak následne dodáva, že sa s ním nechce rozviesť. I napriek tomu, že manželka nesúhlasí s rozvodom, ani raz ho nekontaktovala. Neustále sa zaoberá majetkovými záležitosťami. Vyjadril presvedčenie, že ak by prežil výkon trestu odňatia slobody, bol by jeho brat jediný, ktorý by ho prichýlil a ktorý ho jediný z rodiny v súčasnej dobe navštevuje a finančne podporuje. Uviedol, že si nevie predstaviť, ako by mal žiť so ženou, ktorá ho roky podvádzala, urobila z neho násilníka, odcudzila mu deti.

6. Manželka v následnom vyjadrení uviedla, že bol to práve navrhovateľ, ktorý porušil ust. § 18 Zákona o rodine, dopustil sa zločinu voči nej a deťom, za čo bol na základe objektívne zisteného skutkového stavu právoplatne odsúdený na dobu 6 rokov nepodmienečne. Jediným jeho cieľom je poškodiť ju z dôvodu, že svedčila ako svedok a vypovedala len pravdu. Chce docieľiť, aby prišla o dom, pretože by musela navrhovateľa vyplatiť. Na vyplatenie finančné prostriedky nemá. Vyživovaciu povinnosť si navrhovateľ riadne neplní, pričom ona sa stará o výživu detí a u mal. C. aj o jeho riadnu výchovu.

7. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

8. Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní manželom navrhovateľky vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Z daného titulu si osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

9. Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch. Podrobnosti ustanovuje § 23 citovaného zákona, podľa ktorého súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvráteniu vzťahu medzi manželmi a pri rozhodovaní na ne prihliada. Pri posudzovaní miery rozvratu prihliadne na porušenie povinnosti podľa § 18 a § 19 Zákona o rodine.

10. Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

11. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

12. Z uvedených ustanovení, ale aj celej koncepcie Zákona o rodine vyplýva, že spoločenský účel manželstva spočíva vo vytváraní rodinného prostredia, kde manželia žijú spolu vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujúc si vzájomnú podporu a pomoc. Rozvod manželstva sa vo všeobecnosti považuje za nežiaduci jav, ktorý má byť iba výnimočným riešením bezvýchodiskovej situácie v prípadoch, keď vážny stav narušenia vzťahov medzi manželmi nemožno prekonať inak, pri zachovaní ich manželstva. K rozvodu možno preto pristúpiť iba v spoločensky odôvodnených prípadoch (§ 22 Zákona o rodine). Zákon sa v prípade rozvodu neuspokojuje s akýmkoľvek rozvratom, ale vyžaduje jeho kvalifikovaný stupeň. To znamená, že rozvrat vzťahov medzi manželmi musí mať takú intenzitu, že je možné ho označiť za vážny, trvalý a taký, že manželstvo nemôže plniť svoj účel, pričom od manželov nemožno očakávať obnovenie spolužitia. Pre posúdenie rozvratu manželstva je právne významné zaoberať sa tým, či je reálny predpoklad zlepšenia vzájomných manželských vzťahov, teda, či možno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

13. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie sa riadil vyššie uvedenými zásadami a dostatočným spôsobom zisťoval skutkový stav. Dostatočne preskúmal vážnosť, trvalosť a intenzitu narušenia spolužitia účastníkov konania, dostatočne preskúmal príčiny rozvratu a možnosť obnovenia spolužitia. V predmetnej veci mal súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania za preukázané, že manželstvo účastníkov je dlhodobo neusporiadané, a to z dôvodu požívania alkoholických nápojov navrhovateľom, z ktorého vyplývalo jeho agresívne správanie voči manželke, v dôsledku čoho bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Pokiaľ manželka navrhovateľa napriek tomu videla nádej na obnovenie manželského spolužitia a stav v manželstve nepovažovala za trvalý, z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že od podania návrhu na rozvod manželstva žiadna pozitívna zmena vo vzťahu účastníkov nenastala, naopak, ich vzťahy sa ešte viac narušili, keď navrhovateľ dôrazne odmieta obnovenie spolužitia s manželkou. Vzhľadom na jeho postoj nie je reálny predpoklad zlepšenia vzájomných manželských vzťahov a ďalšieho manželského spolužitia, a to práve s prihliadnutím na nemenný postoj navrhovateľa.

14. Za situácie, keď navrhovateľ dôrazne trval na rozvode manželstva nebolo v možnostiach súdu ďalej viesť účastníkov k zmiereniu a odstráneniu príčin rozvratu manželstva. Za danej situácie rozvod manželstva je individuálnou otázkou rozvádzajúcich sa manželov, a pokiaľ navrhovateľ zásadne odmieta obnovenie manželstva, sú aj podľa názoru odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky pre zrušenie manželstva rozvodom. Súd prvej inštancie teda dostatočne zistil skutkový stav a správne dospel k

právnemu záveru, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel.

15. Dôvody pre zamietnutie návrhu na rozvod manželstva uvádzané manželkou v jej odvolaní nie sú z právneho hľadiska v danej veci významné, nakoľko § 23 Zákona o rodine predpokladá objektívnu existenciu rozvratu vzťahov bez ohľadu na subjektívne stanovisko manželov a na zavinenie niektorého z manželov. Objektívny rozvrat vzťahov znamená, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosti plniť účel manželstva, resp. rodiny založenej manželstvom, čo v prejednávanej veci bolo preukázané.

16. Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o rozvode manželstva ako vecne správny potvrdil.

17. Podľa § 100 CMP s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

18. Ani jeden z rodičov maloletého C. nespochybnil rozhodnutie súdu prvej inštancie o jeho zverení do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok na čas po rozvode, žiadne argumenty, týkajúce sa vhodnosti iného výchovného prostredia, resp. nedostatkov v starostlivosti matky o maloletého neboli uvedené, neboli zistené ani z obsahu spisu, nebol ani podaný v tomto smere odvolací návrh v súvislosti so zverením maloletého do osobnej starostlivosti jednému z rodičov, prípadne striedavej starostlivosti. Odvolací súd považoval rozsudok súdu prvej inštancie ohľadne zverenia maloletého C. do osobnej starostlivosti matky za vecne správny, nakoľko matka sa o maloletého doposiaľ riadne stará, zabezpečuje jeho zdravý telesný a duševný vývoj. Neboli zistené žiadne výhrady k jej starostlivosti.

19. Pokiaľ ide o výšku výživného zo strany navrhovateľa (otca), ktorý je povinný prispievať na výživu maloletého pochádzajúceho z manželstva účastníkov na čas po rozvode manželstva, súd vychádzal zo základných kritérií pri určovaní výživného, ktorými sú predovšetkým odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti a schopnosti a majetkové pomery rodičov, pričom deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 Zákona o rodine). Podľa odseku 5 citovaného zákonného ustanovenia má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

20. Citovaná úprava vyživovacej povinnosti vychádza zo zásady, že výživu detí majú zabezpečiť rodičia, pričom sa jedná o ich prvoradú povinnosť. Rodičia však majú povinnosť zabezpečiť nielen výživu, ale aj ďalšie potreby súvisiace so vzdelávaním a prípravou maloletých detí na ich budúce povolanie. Ide o osobne, ako aj časovo nezastupiteľnú povinnosť. Platiť výživné je nevyhnuté v čase, keď to vyžadujú odôvodnené potreby dieťaťa, pretože inak by to malo za následok ohrozenie jeho zdravého vývinu.

21. Súd prvej inštancie stanovil výživné zo strany otca pre maloletého C. vo výške 70 eur mesačne, ktorá výška výživného nebola ani jedným z rodičov spochybnená. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, správne súd prvej inštancie vychádzal zo zásad stanovených pre určenie výživného pre maloletého a jeho rozhodnutie je preto správne.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

24. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestneho príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloleťmu možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloleťm alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloleťmu možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloleťm po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného, alebo zadržaného maloletého prevziať.